

หัวข้อวิจัย	การศึกษาผลการใช้การเสริมแรงแบบตีอาร์ไอที่มีผลต่อพฤติกรรมการจับอวัยวะเพศของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ห้องเรียนปลาตาว ศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดพระนครศรีอยุธยา
ผู้ดำเนินการวิจัย	นางพัทธนันท์ สันติไพโร
หน่วยงาน	ศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดพระนครศรีอยุธยา สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ
ปี พ.ศ.	2566

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ ดังนี้ การศึกษาผลการลดพฤติกรรมการจับอวัยวะเพศของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ด้วยการเสริมแรงแบบตีอาร์ไอ ห้องเรียนปลาตาว ศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการจับอวัยวะเพศของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาหลังการใช้การเสริมแรงแบบตีอาร์ไอ 2. เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการจับอวัยวะเพศของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ก่อนและหลังการใช้การเสริมแรงแบบตีอาร์ไอ ผู้วิจัยดำเนินการวิจัย โดยเลือกกลุ่มเป้าหมายแบบเจาะจงเป็นนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาที่มารับบริการในห้องเรียนปลาตาว ซึ่งเป็นห้องเรียนสติปัญญา 7 ปี ขึ้นไป ในศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำนวน 2 คน ใช้เครื่องมือในการวิจัย คือแบบบันทึกพฤติกรรมการจับอวัยวะเพศ แบบความถี่ (Frequency Recording) โปรแกรมการเสริมแรงพฤติกรรมแบบตีอาร์ไอ ผู้วิจัยก็รวบรวมข้อมูลด้วยตนเองตามลำดับดังนี้ 1) ขั้นตอนการทดลอง ผู้วิจัยอธิบาย ชี้แจงรายละเอียดต่าง ๆ บอกจุดประสงค์การทดลองเกี่ยวกับการดำเนินการทดลองและสิ่งที่จะต้องกระทำร่วมกันให้พี่เลี้ยงเด็กพิการในห้องเรียนที่เลือกมาเป็นตัวอย่างที่ใช้ศึกษา เกิดความเข้าใจตรงกันในการสังเกตบันทึกพฤติกรรม การวิจัยครั้งนี้ ใช้รูปแบบการวิจัยแบบกลุ่มตัวอย่างเดี่ยว A-B-A-B Design เป็นรูปแบบสลับกลับ 4 ระยะ (Reversal Designแบบหลายเส้นฐานสำหรับต่างบุคคล (Multiple baseline across individuals) ผู้วิจัยทำการทดลองกับกลุ่มตัวอย่างที่ได้คัดเลือกมา 2 คน ทำการทดลองวันละ 30 นาที ต่อเด็ก 1 คน ทุกวันจันทร์ ถึง วันศุกร์ ดังนี้ ระยะที่ 1 (A1) ระยะเส้นฐาน (Baseline) ผู้วิจัยทำการสังเกตเส้นฐานพฤติกรรม เพื่อหาเส้นฐานของเด็กแต่ละคน จนกว่าข้อมูลเส้นฐานพฤติกรรมของเด็กแต่ละคนมีแนวโน้มที่จะคงที่ ในช่วงนี้จะใช้เวลาประมาณ 1 สัปดาห์ ระยะที่ 2 (B1) ระยะทดลองการให้เสริมแรง (Treatment) เป็นระยะที่นำวิธีการปรับพฤติกรรมที่ได้กำหนดไว้มาใช้กับผู้รับการทดลอง โดยผู้วิจัยจะนำการเสริมแรงแบบตีอาร์ไอมาใช้กับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาทั้ง 2 คน ซึ่งมีความถี่การจับอวัยวะเพศ เป็นระยะนี้เป็นระยะการติดตามผลหลังจากหยุดการใช้การเสริมแรงเป็นเวลา 1 สัปดาห์ เพื่อดูความคงที่ของ

พฤติกรรมที่ต้องการให้เปลี่ยนแปลงไปในทิศทางที่พึงประสงค์ ใช้สถิติพื้นฐานร้อยละ ค่าเฉลี่ย และใช้วิธีพรรณนาข้อมูลนำเสนอโดยตาราง และใช้กราฟเส้นแสดงพัฒนาการความก้าวหน้าจากการฝึก และแสดงการเปรียบเทียบคะแนนก่อนและหลังการใช้การเสริมแรงแบบตีอาร์ไอ

ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนคนที่ 1 ระยะที่ 1 (A1): ระยะเส้นฐาน (Baseline) พบว่าพฤติกรรมจับอวัยวะเพศมีความถี่เฉลี่ยอยู่ที่ 6.2 ระยะที่ 2 (B1): ระยะทดลองให้แรงเสริม (Treatment) แบบตีอาร์ไอกับนักเรียนที่มีพฤติกรรมจับอวัยวะเพศพบว่าพฤติกรรมลดลงและมีความถี่เฉลี่ยเท่ากับ 4.6 ระยะที่ 3 (A2): ระยะระยะถดถอยหยุดให้แรงเสริม (Treatment) พบว่าพฤติกรรมกลับมาเพิ่มขึ้นและมีความถี่เฉลี่ยเท่ากับ 5.8 ระยะที่ 4 (B2): ระยะการให้แรงเสริม (Treatment) แบบตีอาร์ไออีกครั้งพบว่าพฤติกรรมลดลงอีกครั้งและมีความถี่เฉลี่ยเท่ากับ 3 นักเรียนคนที่ 2 ระยะที่ 1 (A1): ระยะเส้นฐาน (Baseline) พบว่าพฤติกรรมจับอวัยวะเพศมีความถี่เฉลี่ยอยู่ที่ 5.4 ระยะที่ 2 (B1): ระยะทดลองให้แรงเสริม (Treatment) แบบตีอาร์ไอกับนักเรียนที่มีพฤติกรรมจับอวัยวะเพศพบว่าพฤติกรรมลดลงและมีความถี่เฉลี่ยเท่ากับ 3.6 ระยะที่ 3 (A2): ระยะระยะถดถอยหยุดให้แรงเสริม (Treatment) พบว่าพฤติกรรมกลับมาเพิ่มขึ้นและมีความถี่เฉลี่ยเท่ากับ 5 ระยะที่ 4 (B2): ระยะการให้แรงเสริม (Treatment) แบบตีอาร์ไออีกครั้งพบว่าพฤติกรรมลดลงอีกครั้งและมีความถี่เฉลี่ยเท่ากับ 2.6

จะเห็นได้นักเรียนทั้งสองคนมีความถี่เฉลี่ยของพฤติกรรมการจับอวัยวะเพศลดลงในระยะเวลาการให้แรงเสริม (Treatment) โดยทั้งคู่มีการเพิ่มพฤติกรรมในระยะ A2 หลังจากระยะเวลาการให้แรงเสริมถูกถดถอย แต่พฤติกรรมยังคงต่ำกว่าระยะเส้นฐาน (Baseline) ในทุกๆระยะการทดลอง B1,B2 ซึ่งหมายความว่า การให้แรงเสริมแบบตีอาร์ไอยังมีประสิทธิภาพในการลดพฤติกรรมจับอวัยวะเพศของนักเรียน